

frem i Udvalget inden 3die Behandling og til derom at søge at forene sig med Finantsministeren. Naturligvis kunde det Samme opnaas derved, at den høitærede Finantsminister allerede i Tid stillede et Forslag om en Bevilling paa Finantsloven til at holde et Stationsflib Marer rundt i Vestindien. Det Samme kunde, som sagt, opnaas ad denne Vej, men en af Delene synes jeg dog burde ske. Derfor denne Lov skulde friste den Skjæbne, efterat den var gaaet igjennem Thinget og vedtagen i den Skikkelse, som Thinget var blevet enigt med Finantsministeriet om, at den blev liggende et andet Sted usfuldført, er der jo ikke noget Middel for Regjeringen, naar der ikke findes nogen Bevilling paa Finantsloven, til at faae udført, hvad den anser for hensigtsmæssigt og hvad det ærede Flertal anser for absolut nødvendigt. I det jeg taler om dette Stationsflib, vil jeg iøvrigt tillade mig at gjøre en anden Bemærkning. Der er henpeget paa, at man ved at benytte Vinterflibet, Fregatten, til at sende en Besætning til Fylla, der tænkes anvendt som Stationsflib, over til Vestindien, kunde der spares Penge. Jeg anser det for at være en overordentlig slet Foranstaltning ikke at afløse Skib og Mandskab sammen, og det forekommer mig at være en Sparommelighed, som ikke er tilraadelig. Det Mandskab, som saaledes bliver afløst, skal jo sendes hjem med et andet Skib (Afbrydelse); maaske jeg har misforstaaet det, men jeg ser, at der i Betænkningen staar, at det afløste Mandskab tænkes at opholde sig i Land i nogen Tid for at afvente en Skibsleilighed, der kommer til Gange om Maaneden. Der er altsaa der forudsat, at Mandskabet ikke gaar tilbage med Fregatten, men gaar, saavidt jeg har forstaaet det, tilbage med en eller anden Skibsleilighed. Det forekommer mig at være meget u hensigtsmæssigt, at man lader dette Mandskab ligge i Land uden at have Noget at bestille i en halv Maaned. Den Dokning, som det ligeledes er paatenkt at foretage i Vestindien, burde efter min Mening foregaa herhjemme. I det Hele vilde det Bedste og Nødtigste og det, som ogsaa passer Mandskabet bedst, være, at der var to Skibe, hvoraf det ene gik ud med sit Mandskab for at afløse det andet, der saa gik hjem med det Mandskab, der havde været ombord i det fra Først af. Det er den Ordning, som finder Sted i andre Lande. Jeg kan, som sagt, ikke finde det rigtigst at lade Fylla ligge ude som bestandigt Stationsflib. Til disse saa Bemærkninger skal jeg indskrænke mig, idet jeg fremdeles

haaber — det er for mig det Vigtigste ved Loven — at vi i den maa faae slaet fast, at der kommer et fast Stationsflib, foreløbig i 3 Aar, i Vestindien, og at der sørges for, medens det endnu er Tid, at tilveiebringe de nødvendige Midler ved en Bestemmelse om, hvorledes Udgifterne skulle udredes, for at Regjeringen ikke, naar Tiden kommer, at Skibet skal udsendes, skal staa og mangle Cone til at udrede Udgifterne dertil.

Ordføreren (Carstensen): Da jeg ikke ønsker at opholde det høie Thing længere end høist nødvendigt, skal jeg søge at fatte mig i Korthed, idet jeg kun med nogle faa Ord skal bevare den ærede sidste Valers Bemærkninger om en Orlogsmands Stationering ved vore vestindiske Der og om Maanden, hvorpaa Afsløsningen skal foregaa. Ganske sikkert vilde det være høist bekvemt, om man kunde afløse det udsendte Skib med en anden Skonnert f. Ex. Fylla med Diana; men den ærede Conseilspresident har jo for lidt siden oplyst, at det ikke engang var muligt at faae Fylla strag, endvidere veed man, at Diana har været i Postfart, og det er vistnok endnu usikkert, hvornaar den kan benyttes som Orlogsmænd, ligesom man heller ikke veed, hvilken Bestemmelse Ministeriet har taget med Hensyn til dette Skib. Det er dog virkelig en vanskelig Sag, at raade over Skibe, som man ikke har. Hvad angaar Spørgsmaalet, om Besætningen derovre skal afløses ved Vinterflibet eller ikke, skal jeg bemærke, at det er Noget, som foregaaer overordentlig hyppig i andre Mariner. Der kan være mange Grunde til, at et bestemt Skib egner sig bedre end andre til at opfylde en bestemt Tjeneste. Men beholder man altsaa det samme Skib ude, og kan det Mandskab, der afløses, ikke komme hjem med samme Skib, behøver der dog derfor ikke at blive noget Ophold iland. Baade det Mandskab, der afløses, og det, der afløser, er „stadig væk“ ombord i en Orlogsmænd, naar Afsløsningen foregaaer ved Vinterflibet, og under ulykkeligvis Tugt, det lider ikke Noget, Dvælsen bliver endog meget fylbig. Det andet Spørgsmaal, der gik ud paa, om Udvalget vilde tage under Overveielse Muligheden af, at der i Lovforslaget blev optaget en Bestemmelse, der gik ud paa at fastslaa, at der stationeredes et Skib derude, skal jeg ligeledes bevare meget kort. At Udvalgets Flertal har omfattet denne Sag med varm Interesse, tror jeg bestemt at kunne paastaa, dets Sammenlægning borger noksom derfor. Man